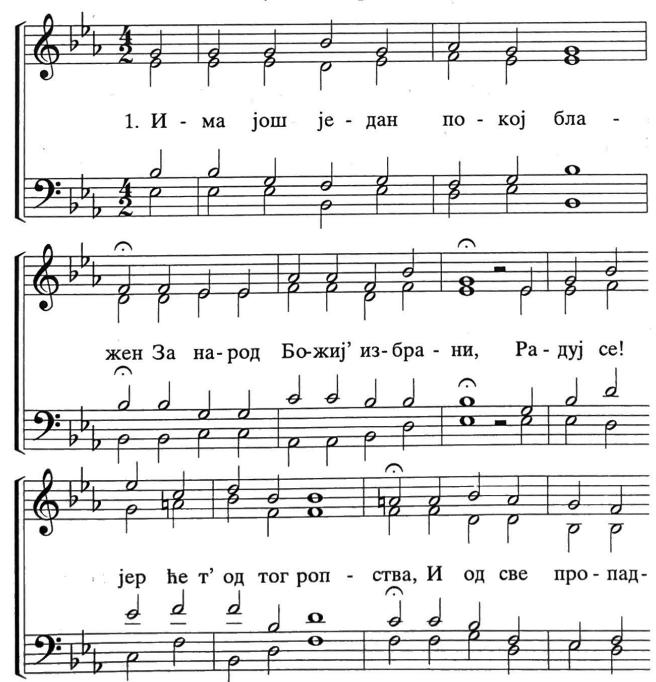
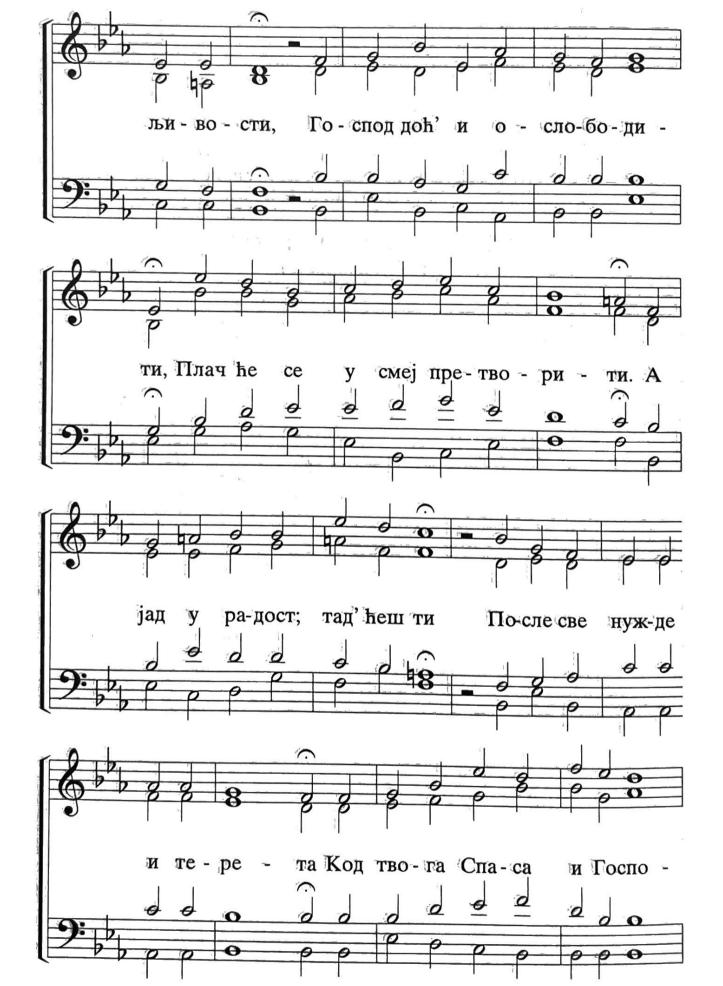
211. ИМА ЈОШ ЈЕДАН ПОКОЈ

(На глас бр. 62.)

- 2. Ал' само ако с веран био.
 Ако с' крст и руг подн'о ти.
 Тако ће с' само оног света
 Тај покој вечни дат' теби.
 За то нек будни и с' молитвом
 Пазимо на се целим путом.
 Нек сваки положи труда:
 Да нико време не преспава, Там' поћ' и доспет', где је слава У земљу мира, покоја!
- 3. Ти Божиј' нов' народ завета
 Погледај на Израиља!
 Нека те његов пример учи! Душом се целом држ' Христа,
 Без тужбе, па и без роптања
 Пустињом сноси сва страдања.
 Сигурна ј' рука вође твог!
 Радосне ти ћеш појат' псалме:
 Од мере у Елимске палме (2. Мој. 15, 20-27.)
 Пут је до мира вечитог!
- 4. Радости там' ће с' снопље жети, Плачевна жетва проћ' ће нам, О каква ћ' радост тамо с' чути И славопој код Оца сам'! Там' туге, смрти неће бити, Ми ћемо нашу мету стићи, И видит' Цара Христа, свог. Сузе ће наше Он утрти.

Срца нам чежњу заситити, Даће нам доста преко свег'.

5. На недру милог Оца нашег Отпочинак ће бити драг: За патњу и труд као овде Не ће се тамо никад знат'! За то се жур'те к'небу брзо, Там' нас блажених чека збор: Душе мој, к' небу диж' се поћи, Там' ћеш победу негда наћи; Узлећи там' у неба двор!